

Petr Pokorný: aktualizovaný seznam skladeb – současný stav výzkumu

Petr Matuszek

Skladatel Petr Pokorný (RNDr.) se narodil se 16. listopadu 1932 v Praze na Smíchově a zemřel 4. února 2008 v Praze. Osobností a autorským odkazem tohoto v mnohých směrech jen stěží zařaditelného pražského skladatele (s těsnou vazebností na brněnskou autorskou scénu) jsem se zabýval ve své diplomové práci *Narativní vzorce v rámci hudebního výraziva Petra Pokorného* (MATUSZEK 2013) a v analytických studiích *Duchovní směřování ve skladbách Petra Pokorného z posledních let* (MATUSZEK 2009) a *Petr Pokorný: Lyrická symfonie* (MATUSZEK 2008). V rámci revize skladatelovy pozůstalosti dochází k postupnému objevování nových autorových skladeb či nových verzí již zdokumentovaných děl. I když proces výzkumu zdaleka není u konce, považuji za přínosné zveřejnit doplněný soupis skladeb i s uvedením všech známých nejasností či pochyb.

Nejprve životopisná data. Petr Pokorný se začal zajímat o hudbu díky matce, se kterou měl velice blízký vztah.¹ Vyrůstal ve vysoce kulturním a kultivovaném prostředí plném hudby. Po ní zdědil i lásku k opeře, která ho neopustila po celý život – byla vždy v centru jeho zájmů: sledoval aktuální dění jak na všech dostupných hudebních scénách, tak v rámci současné tvorby po celém světě. Je zajímavé, že úcta a pokora k hudebnímu divadlu jako k zásadní formě uměleckého vyjádření mu nedovolila nikdy žádnou operu dokončit, i když po tom velice toužil a minimálně na dvou začal v různých obdobích pracovat.²

Během nacistické okupace země zemřela velká část jeho rodiny v koncentračních táborech. Tato hrůzná zkušenost navždy zůstala v jeho hudbě ve formě podprahového, tichého smutku.

Rodina se během války i po ní velmi často stěhovala.³ 10. března 1948 se Petrovi narodila sestra Kateřina (provdaná Adámková, Ing. arch.). Vzhledem k tomu, že Petr se nikdy neoženil a neměl vlastní rodinu, sestra a její děti mu vždy byly tolik potřebným rodinným zázemím.⁴ Nejmladší syn Kateřiny Ondřej Adámek pak převzal od svého strýce pomyslnou štafetu

¹ Ze vzpomínek Kateřiny Adámkové, sestry Petra Pokorného: „*Petr s mámou vášnivě hráli hry: halmu, pak go, karty kvarteto jsem hrávala s nimi. Petr každý večer vytáhl figurky a desku a šel s mámou hrát dlouho do noci. Hodně chodili do divadel, v 50 letech byli členy klubu E. F. Buriana D 34. Máma a Petr byli hodně společenští. Táta a já ne; raději něco dělat než jít mezi lidi. Hry nás bavily jenom někdy...*“ (z psaných poznámek Kateřiny Adámkové, 4. 11. 2011, stylisticky upraveno. Kopie v majetku P. Matuszka.)

² Jmenujme alespoň záměr napsat operu *Lítice* o 7 obrazech na vlastní libreto (podle parafráze antické tragédie Pavla Naumana z roku 1961), na které pracoval mezi lety 1979-1982 (podle datování skic).

³ 1934 Řeš, 1936 Podolí, 1936 nábřeží v Holešovicích, 1945 U Smaltovny.

⁴ Ze vzpomínek Kateřiny Adámkové: „*Když jsme s Petrem navzájem přišli na návštěvu, tak jsme si hned někam sedli a mluvili a mluvili až do večera, kdy byl rozchod. Ten, kdo hostil, předem uvařil jídlo. Aby nás nezdržovalo. [...] Vdala jsem se a nic neměla. Oba studenti bez peněz. Petr mi dal svůj nábytek. [...] Petr byl neuvěřitelně vzdělaný a celý život mi vyprávěl: od pohádek, přes antické báje a dějiny, historii... vše. I biologii a chemii, jazykovědu atd. V Motole na JIP, týden před smrtí se mu udělalo lépe a začal recitovat Ilias v originále. A smál se. [...] Miloval moje děti a prvního vnuka Vojtu.*“ (z psaných poznámek Kateřiny Adámkové, 4. 11. 2011, kopie v majetku P. Matuszka.)

hudebního tvůrce a přes své mládí patří mezi nejvýznamnější současné české skladatelské osobnosti v zahraničí.⁵

Petr Pokorný po válce získal všestranné vzdělání na klasickém gymnáziu (1945–51), následovalo studium klavíru na Pražské konzervatoři u Václava Holzknechta⁶ (1951–54) a později soukromě u Ilony Štěpánové-Kurzové. Koncertní dráze se ovšem věnovat nemohl – kvůli onemocnění páteře a nejspíš i kvůli trémě. Vystudoval tedy na Vyšší hudebně pedagogické škole obor „učitel hudby“, ale další studium (především muzikologie, ale toužil i po studiu jazyků⁷ a filozofie) mu již nebylo vinou špatného „kádrového“ posudku komunistickým režimem povoleno. Byl tedy rád, že mohl v letech 1954–59 vystudovat na Univerzitě Karlově přírodní vědy⁸ (promoce 25. 6. 1959, RNDr. 15. 12. 1976) a skladbu studoval soukromě – u Miloše Nedbala, Zdeňka Hůly a Pavla Bořkovce.⁹

Po ukončení studia biologie nesměl dělat vědu, jak zamýšlel, a tak mezi roky 1959–75 pracoval jako učitel chemie a biologie¹⁰ – v roce 1959 dostal umístěnku na základní školu v Unhošti, od roku 1962 pak učil na Střední průmyslové škole chemické v Praze.¹¹ Z této doby se dochovalo několik Pokorného vzpomínek, které dokládají skladatelovu komplikovanou (až) přecitlivělost na společensko-sociální impulzy společnosti. Dlouhotrvající niterný dopad těchto emočně silných prožitků a jejich ventilace je pak hlavním výpovědním směřováním celé Pokorného tvorby.

⁵ Ondřej Adámek již během studia pražské Akademie múzických umění začal paralelně studovat skladbu na Conservatoire National Supérieur v Paříži. Postupně získal Cenu Mezinárodní edice Editions Musicales Européennes (2006), cenu Brandenburg Sinfoniker Biennale (2006), první cenu Metamorphoses (Belgie 2002, 2004) a IMEB (Bourges 2003), stipendium Culturesfrance (Kjóto Villa Kujoyama 2007/2008), Conservatoire de Paris (2005-2006). Adámkovu hudbu hrálo mnoho předních světových orchestrů a ansámbků; jedním z posledních úspěchů bylo provedení *Endless Steps* na sedmdesátém ročníku prestižního festivalu ve švýcarském Lucernu. Provedení řídil Pierre Boulez, který byl i objednavatelem skladby.

⁶ Václav Holzknecht navštěvoval Pokorného rodinu již za války, Petr Pokorný tedy využil této známosti a na konzervatoř nastoupil do jeho třídy.

⁷ Státnice z němčiny získal až 25. 11. 1974.

⁸ Ze vzpomínek Kateřiny Adámkové: „Petr často dělal něco za někoho [...] Typické pro Petra bylo, že dělal pokusy k diplomce na biologii Jirkovi Horkému. To byl záletník, který neměl čas na školu a Petrův kamarád. [...] Skončilo to až v 90. letech, když pomohl založit Atelier, Schubertovu společnost, [aktivně se zapojil do činnosti] Umělecké besedy a další a pak nějak, když bylo hotovo, stál vedle. Nevím přesně, jak to bylo, vím, že z toho byl nešťastný a byl nemocný a nechtěl na takové věci dávat svůj čas. Měl pocit, že už má času málo.“ (z psaných poznámek Kateřiny Adámkové, 4. 11. 2011, kopie v majetku P. Matuszka.)

⁹ Kateřina Adámková píše o tom, že Pavel Bořkovec jejímu bratrovi po letech řekl: „Já už nemám nic dalšího, co bych Vám mohl sdělit...“ (z psaných poznámek Kateřiny Adámkové, nedatováno, kopie v majetku P. Matuszka.)

¹⁰ Z vzpomínek Kateřiny Adámkové: „Jak to bývalo u nás doma, cca 1959 a dál? Přišla jsem ze školy a po obědě jsem si sedla ke stolu s mámou, psala jsem si úkoly nebo něco dělala (kreslila, studovala Jana Husa, herbář apod.). Pak přišel domů Petr (učil v Unhošti) a taky si k nám sedl a opravoval sešity apod. A pak když jsme měli už gramofon, pouštěli jsme si desky Naše první deska byla Malá noční hudba a pak písně Paula Robesona. Pak přišly další a další desky vážné hudby a opery. Když jsme byli malí, máma nám předzpívala celé opery. Pak řekla – 'a teď jsme přišli my' – tj. balet opery drážďanské. Ta idyla! Táta většinou pracoval – dělal modely.“ (z psaných poznámek Kateřiny Adámkové, 4. 11. 2011, kopie v majetku P. Matuszka.)

¹¹ Z vzpomínek Kateřiny Adámkové: „Ředitelem té školy byl Rudolf Kucler – Petrův přítel. Ten měl po 1969 problémy a chtěli [KSČ] školu zrušit. A tenkrát Petra přemluvil, aby šel do strany a tím Kuclera a školu zachránil. Petr dělal zástupce ředitele za tu Neumannovou (poznámka autora: Neumannová, aktivní – dle výrazu K. Adámkové „extra tvrdá“ – komunistka, t.č. na mateřské dovolené). [V té době] taky začal kouřit [...] a celá další léta se tím trápil. Vrátila se ta Neumannová, něco bylo a Petr musel odejít z té školy [...] Tohle mu v životě vadilo – nebyl to totiž on. Na přelomu 1988-9 podepsal Chartu, vystoupil z KSČ a se Skalníkem a Kořánem založili Artforum...“ (z psaných poznámek Kateřiny Adámkové, 4. 11. 2011, kopie v majetku P. Matuszka.)

V letech 1975–91 byl Pokorný zaměstnán jako pracovník Výzkumného ústavu odborného školství¹² a napsal několik učebnic chemie. Od roku 1991 pobíral skromný invalidní důchod, plně se věnoval kompozici a aktivně se zapojil do organizace současného hudebního dění. Počáteční hudební organizační i tvůrčí aktivity Petra Pokorného jsou spjaty především s avantgardní skupinou vytvořenou kolem klarinetisty Milana Kostohryze¹³ (společně s Rudolfem Komorousem, Arnoštem Wilde,¹⁴ Zbyňkem Vostřákem, Petrem Kotíkem ad.). V šedesátých letech byl v centru pražského hudebního dění: připravoval večery poezie a hudby (např. pro scénu Poetické vinárny Viola), spolupracoval s legendárním ansámblem Musica Viva Pragensis, který pravidelně uváděl jeho skladby. Vše skončilo sovětskou okupací země. Za normalizace byl Pokorný znovu na černé listině. Jeho hudba byla ignorována, uváděna byla jen sporadicky a převážně v zahraničí. To následně utlumilo i Pokorného tvůrčí aktivitu.¹⁵ Autorsky se začíná probouzet až v druhé polovině osmdesátých let, kdy se podílel na činnosti Foersterovy společnosti a navazuje nové kontakty s interprety. Pokorný o tom sám vypráví:

„Na počátku 70. let, kdy většina mých přátel odešla do zahraničí, jsem se ocitl v naprosté izolaci. Mé skladby se (v Československu) přestaly hrát, přestal jsem mít možnost pořádat večery hudby a poezie. Poprvé (opět) zazněly mé skladby v roce 1982, na koncertě k mým 50. narozeninám. Večery hudby a poezie pak byly obnoveny v říjnu 1989 v Chodovské tvrzi.“ (HIS 1991)

Kompoziční exploze přichází po uvolnění „okovů“ na počátku devadesátých let. Pokorný se s vervou vrhl i do organizace a tvorby nové hudební současnosti: stojí u zrodu a dlouhá léta ve vedení mezinárodního pražského festivalu Musica Iudaica, zasedá v komisích Ministerstva kultury, Nadace Český hudební fond a Ochraného svazu autorského, je zakládajícím členem skladatelského a interpretačního spolku „Ateliér 90“, později „Sdružení ppp“ (Petr Pokorný, Peter Graham, Pavel Zemek Novák), je spoluzakladatelem Společnosti Franze Schuberta v Praze, organizuje koncerty, píše kritiky a hudební úvahy do časopisů Hudební rozhledy a Rozhlas, přednáší na hudebních konferencích (např. v rámci kroměřížského festivalu soudobé duchovní hudby FORFEST) ad. Navazuje kontakty s předními českými i zahraničními interprety, jeho skladby byly hrány na prestižních festivalech (Pražské jaro, Musica Iudaica, Starý zákon v umění, Kontrasty Lvov, Mozartstädte Salzburg, FORFEST) a na koncertech ve Velké Británii, Holandsku, USA, Německu, Rumunsku, Maďarsku, Itálii.

Petr Pokorný vydal dvě profilová CD (Happy Music Production¹⁶) a na mnoha dalších se autorsky podílel.¹⁷ 21. 11. 1997 získal cenu SENIOR PRIX INTERGRAM za dlouholetou

¹² Zde se aktivně zabýval rozmnožováním a rozšiřováním samizdatové literatury – ze vzpomínek Kateřiny Adámkové: „Doma schovával i kufr knih J. Kořánovi. Měla jsem tak [k dispozici] jak Revolver Revue, tak Informační servis, četla jsem vždy Havlovy hry a tak...“ (z psaných poznámek Kateřiny Adámkové, 4. 11. 2011, kopie v majetku P. Matuszka.)

¹³ S ním se přátelil již od r. 1945.

¹⁴ 1968 emigroval.

¹⁵ Mezi roky 1970 a 1985 napsal pouze 7 skladeb.

¹⁶ *Umlkání* – komorní skladby; DAMA DAMA, Kocianovo kvarteto, Modschein, Saxofonové kvarteto Bohemia, Petr Jiříkovský, Petr Matuszek ad. (1997, HMP 4020). *Klavírní skladby – Jarmila Mrazíková Češková* (2007, HMP 0822 P).

¹⁷ Např. *Czech Comporatory Clarinet Music* (Panton 1995, 81 1397-2 131; interpreti Ludmila Peterková a Kamil Doležal), *Na prahu světla* (Happy Music 1996, HMP 0012 P; interpreti Petr Matuszek a Amy Lynn Barber), *Česká soudobá hudba – Ateliér I.* (Český rozhlas 1999, CR0115-2 131; interpreti Petr Matuszek a Novákovo trio), *Solo*

uměleckou činnost. Když 4. února 2008 po operaci srdce v pražské motolské nemocnici zemřel, měl spoustu naplánované autorské práce a několik připravovaných koncertů a premiér.

Alespoň rámcově analyzovat Pokorného autorský jazyk by byl námět pro samostatnou studii, vypůjčím si tedy slova spíše percepčně vnímaného vjemu Jaroslava Šťastného:

„Petr Pokorný je ve své tvorbě bytostným lyrikem. Formován kultivovaným židovským prostředím a poznačen krutými zážitky holocaustu i "reálného socialismu" inklinuje ke křehké, introvertní výpovědi, jejíž konstantou je hluboký smutek. Zranitelnost a senzibilita jeho hudby i její zvláštní nostalgie, směřující kamsi do času mládí jeho rodičů, dělá z Petra Pokorného zcela ojedinělý typ hudebního samotáře.“

(Z charakteristiky skladatelova kompozičního stylu od Jaroslava Šťastného – zkráceno. ŠŤASTNÝ 2000, 4)

Petr Pokorný se věnoval převážně komorní tvorbě, přičemž výrazný podíl v jeho díle mají skladby pro sólové nástroje a dua. Více vokálních děl a skladeb pro početnější nástrojová obsazení začalo vznikat až v průběhu 80. let. Nárůst využívaného interpretačního aparátu vyvrcholil rozsáhlou *Lyrickou symfonií* z roku 2001 (světová premiéra se konala na přehlídce vybrané soudobé hudby v Praze „Pražské premiéry 2006“). Pro kompozice z let šedesátých je příznačné užití dodekafonie, později se zabýval časomírou, postupně však autor jakákoliv striktní pravidla opouští a stále více se přiklání k „volnému proudění myšlenek“, jak svou hudbu charakterizoval v roce 1990 (HIS 1991, 2). V šedesátých a sedmdesátých letech využíval k zápisu systémy proporční notace nebo experimentální značení dle Nikolaje Obuchova,¹⁸ v pozdější době pro snadnější interpretační čtení většinu těchto skladeb přepsal do běžně používané „klasické“ notace.

Pokorného hudba, nevybojná, protože opravdově básnivá, nacházela i v době pro skladatele nejtěžší¹⁹ kladný ohlas alespoň v zahraničí. O uvedení jeho skladby pro basetový klarinet *Nacházení těžiště smutku* Milanem Kostohryzem (spolu s díly J. K. Vaňhala, J. Brahmsa, B. Martinů a J. Klusáka) na „The 1975 International Clarinet Clinic“ v severoamerickém Denveru napsala do časopisu *The Clarinet* Mary Jungmann: „Ze všech děl, která byla na programu, byla Pokorného skladba nejúspěšnější. Tato krásná, melancholická hudba byla napsána před šesti lety pro prof. Kostohryze po smrti jeho ženy. K úspěchu díla jistě přispělo i osobní zaujetí interpreta.“ (HIS 1991)

V transpozici pro svůj nástroj zařadila *Nacházení těžiště smutku* do svého repertoáru také britská virtuoska na basetový roh Georgina Dobreé, která si na základě úspěchů s touto skladbou vyžádala od Petra Pokorného další. Ta dostala název *Music for Georgina* a její

for voice (INDIES 2000, MLM918-2; interpreti Petr Matuszek a Martin Kos), *Ars Incognita – Artificial Intelligence* (Wolf Records 2001, WORE 200117-2) ad.

¹⁸ „Samozřejmě existuje zápis plně vyhovující, **Obuchovova notace**. Tu však interpreti nemají rádi. Při zápisu volím spíše horizontální logiku, zápis, který odpovídá logice vedení hlasů. Tím se ovšem dostávají do vertikály, do souzvuku tóny snížené i zvýšené, které mají z hlediska znějícího souzvuku identickou platnost.“ (Z průvodního textu autora ke Dvěma zpěvům na básně Rainera Marii Rilka, 1993, v elektronické podobě v majetku P. Matuszka)

¹⁹ Tj. za „normalizace“ v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století.

premiéra v dubnu 1990 na veřejném koncertě britského rozhlasu v Londýně se setkala s tak vřelým přijetím, jakého se skladatel nedočkal ani ve své vlasti.

V posledních deseti letech života Petra Pokorného byl o jeho skladby takový zájem (interpretační i posluchačský), že zdaleka nestíhal pokrývat poptávku. I díky tomu se v tomto období až hektické tvůrčí aktivity postupně velmi rozšiřuje autorovo interpretační zacílení: od klasických nástrojů či uskupení, jakými jsou např. klavír (Steven Wray, Rudi Spring ad.) či smyčcový kvartet (Petersen Quartett) přes hlasové či nástrojové monology (violoncello – inspirací mu byli především Jiří Barta a Jozef Lupták, klarinet – pro Kamila Doležala, Karla Dohnala, Víta Spilku, hlas – směřováno Stephanii Haas, Kristýně Valouškové, Gabriele Eibenové nebo Petrovi Matuszkovi, dále pak cimbál, housle, saxofony a mnoho dalších nástrojů), příležitostná nebo účelově vybraná seskupení (soubory DAMA-DAMA, MonEns, Ars Incognita, Ars Cameralis, švýcarské Orches-Trio, saxofonový kvartet Bohemia aj.) až po velká obsazení symfonicko-vokálního charakteru.

Díky rozsáhlé autocenzuře se mnohá díla převážně z prvních let Pokorného tvorby nedochovala. V pozůstalosti najdeme rukopisy, kopie a tisky 93 opusů a několik skladeb (většinou příležitostných) bez opusového značení. Dílo Petra Pokorného je zařazeno do unikátního a neustále se rozšiřujícího projektu elektronické databáze MUSICBASE, která archivuje partitury a nahrávky skladeb české vážné hudby vzniklé převážně po roce 1945. Zde jsou volně ke stažení partitury i mnoha Pokorného skladeb (HIS 2012–14).

Východiskem zde uvedeného soupisu děl je můj seznam skladeb v diplomové práci *Narativní vzorce v rámci hudebního výraziva Petra Pokorného* (MATUSZEK 2013, 86 – 97), záznamy a poznámky autora a vlastní aktuální pátrání v pozůstalosti Petra Pokorného i v okruhu jeho přátel či spolupracovníků. Řazení skladeb je dle opusových čísel, které někdy neodpovídá časové posloupnosti jejich vzniku. Seznam díla jistě ještě není kompletní: chybí některé fragmenty (např. oper), mnohé skladby z dob studií do roku 1959, respektive 1962 (řazené skladatelem pravděpodobně velmi často pod opusové číslo 1) a některé příležitostné skladby bez opusového značení (věnované k narozeninám apod.), které nefigurují v žádných dostupných záznamech a nejsou (zatím) dohledatelné ani jejich skici. Pro kritické zdokumentování veškerého díla je nutné provést komplexní revizi skladatelovy pozůstalosti a podniknout zevrubné pátrání v širokém společenském okruhu kolem autora.

Seznam skladeb Petra Pokorného

Tři písně na slova J. V. Sládka op. 1. Jednotlivé části: 1. *Co na nebi je hvězdiček*, 2. *Ponocný*, 3. *Soumrak*. [POZNÁMKA: neznámá datace vzniku, shodnost opusového čísla s cyklem *Nářky* op. 1.]

Nářky. Písně na lidové texty pro střední hlas a dva jednohlasé nástroje op. 1 [POZNÁMKA: prozatím není známá datace].

Romantické metamorfózy pro flétnu op. 2 (1962). [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později autorem přepsáno do notace běžně používané.]

Carmen de relationibus omnium rerum, quae, aut parvae aut magnae, in mundi infinitate sitae sunt pro šest zčásti volitelných nástrojů op. 3 (1962). [POZNÁMKA: zápis existuje pouze

v Obuchovově notaci. V prosinci 1982 skladba revidována a upravena pro pět nástrojů; zápis též pouze v Obuchovově notaci.]

Věže pro flétnu a 5 libovolných nástrojů op. 3 [partitura, prozatím není známá datace. POZNÁMKA: shoda opusového čísla s předchozí skladbou].

Zed'. První smyčcový kvartet op. 4 (1964). [POZNÁMKA: zápis v Obuchovově notaci. Autorova poznámka ke skladbě: „*Rozhodně by neměla být prováděna.*“]

Sem zavěš ptáka. Hudba pro klarinet na náměty veršů Miroslava Holuba op. 5 (1964). Jednotlivé části: 1. *Z obchodů s ptáky ozývá se zpěv*, 2. *Kane sem černá slza nebe a praví: jsem pták*, 3. *Vrabčí smrt je docela malá, šedivá, s pařátky z drátu*. [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později autorem přepsáno do notace běžně používané. Skladba nahrána Kamilem Doležalem na autorově profilovém CD Umlkání (Happy Music Production 1997, HPM 0402) a vyšla tiskem v sešitu POKORNÝ, Petr. *Klarinetové skladby*. Praha: Český hudební fond, 1993.]

Zmačkávání světla pro dvě flétny op. 6 (1966). Jednotlivé části: 1. *Sinusoida a kruh*, 2. *Hoření sinusoidy*, 3. *Zavíjení*, 4. *Vzpoura světla*. [POZNÁMKA: psáno v Obuchovově notaci, v 90. letech autorem přepsáno do notace běžné.]

Imploze. Druhý smyčcový kvartet, jednovětý, op. 7 (1967). [POZNÁMKA: zápis pouze v Obuchovově notaci, revidováno 1980.]

... a nedokážu přemoci ticho pro violu sólo op. 8 (1967). [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později autorem přepsáno do notace běžně používané. V březnu 1983 autor vytvořil violoncellovou verzi pro Bohumila Malotína.]

Vůně stále vcházejí otevřeným oknem k nám, ale jen chlad jim umožňuje vyniknout v kráse (Obkvětání) pro flétnu a klarinet op. 9 (1968). [POZNÁMKA: původní verze pro klarinet v A psaná v Obuchovově notaci]

Vůně stále vcházejí otevřeným oknem k nám, ale jen chlad jim umožňuje vyniknout v kráse (Obkvětání) pro flétnu a klarinet op. 9 (1968). [POZNÁMKA: později přepsaná verze in B do běžné notace, prozatím neznámá datace přepisu.]

Divoká kukuřice. Pět písní na texty Ladislava Tenkla pro mezzosoprán, flétnu, klarinet a violu op. 10 (1968). Jednotlivé části: 1. *Modlitba*, 2. *Obrana*, 3. *Blbost*, 4. *Polibek*, 5. *Přecházení*. [POZNÁMKA: zápis pouze v Obuchovově notaci.]

Divoká kukuřice. Pět písní na texty Ladislava Tenkla pro mezzosoprán, flétnu, klarinet a violu op. 10 (1968). Jednotlivé části: 1. *Modlitba*, 2. *Obrana*, 3. *Blbost*, 4. *Polibek*, 5. *Přecházení*. [POZNÁMKA: pozdější přepis do běžné notace, neznámá datace přepisu.]

Tema con variazioni pro flétnu op. 11 (1968). Původně *Monotypy* pro flétnu nebo zobcovou flétnu. Jednotlivé části: 1. *Jednoduchá črta*, 2. *Žlutý mrak*. [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, únor 1983 autorova revize, dopsána další věta a změna názvu. Později autorem přepsáno do notace běžné.]

Nacházení těžiště smutku pro basetový klarinet op. 12 (1969). [POZNÁMKA: původní zápis v proporční Obuchovově notaci, později autorem přepsáno do notace běžné. Existuje skladatelova úprava pro basetový roh. Vyšlo tiskem v sešitu POKORNÝ, Petr. *Klarinetové skladby*. Praha: Český hudební fond, 1993.]

Srpnový žalm na výňatky z Knihy žalmů pro mezzosoprán, flétnu, klarinet, housle a violu op. 13 (1969). [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později autorem přepsáno do notace běžné. V dubnu 1982 byla vytvořena autorská verze pro zpěv a varhany, v únoru 1995 pro baryton, hoboje, klarinet a fagot; v této verzi nahráno na CD *Česká soudobá hudba – Ateliér I.* (Český rozhlas 1999, CR0115-2 131; Petr Matuszek, Novákovo trio).]

Umlkání pro klavír op. 13a (1969). [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci.]

Umlkání pro klavír op. 13a (1969). [POZNÁMKA: pozdější přepsání autorem do notace běžné, prozatím neznámá datace přepisu]. Na CD *Resonances Classical, Romantic and Modern in Central Europe* (Way Productions UK 2008, VRO CD 001; Steven Wray), *Praha '68* (Symposion 2000, 1SCL0403; Francesco Lotoro) a *Umlkání* (Happy Music Production 1997, HMP 4020; Petr Jiříkovský).]

Píseň odvěkého čtverého pro violu op. 13b (1969; skica). Druhá verze *Proměny* pro klarinet (nedokončená skica). [POZNÁMKA: obě verze pouze v Obuchovově notaci.]

Zlá čára. Pastorale pro housle, hoboje a violu op. 13c (1970). [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později autorem přepsáno do notace běžné – NENÍ K DISPOZICI! V červenci 1971 na výzvu polského hudebního a baletního souboru Adama Kaczyńskiego přepracována na balet – neprovedeno.]

Křehké návraty. Třetí smyčcový kvartet, op. 14 (1976, revize 1983). [POZNÁMKA: Původní zápis v Obuchovově notaci se ztratil (zbyl pouze vrchní dvojlist se začátkem a koncem skladby), revidovaná dvouvětá verze je zapsána v běžné notaci.]

Drobné radosti venkovského života. Teplo podzimních ohňů. Hudba pro flétnu nebo hoboje op. 15 (1979). Jednotlivé části: 1. *Poco allegro*, 2. *Moderato*. [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později přepsáno do notace běžné.]

Rozkvetlá louka. Hudba pro klarinet op. 16 (1981). Jednotlivé části: 1. *Moderato*, 2. *Andante*, 3. *Adagio*, 4. *Allegretto*. [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později byla skladba autorem vyřazena.]

Naše paní Božena Němcová. Cyklus písní pro mezzosoprán, violu a klarinet na slova Františka Halase op. 17 (1982). Jednotlivé části: 1. *Svatební*, 2. *Sedí smutná paní*, 3. *Smrt naší paní*, 4. *Poutníkovi*. [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později autorem přepsáno do notace běžné.]

Hadí královna veršů. Hudba pro soprán, flétnu, klarinet a violoncello na slova Josefa Hanzlíka op. 18 (1983). [POZNÁMKA: původní zápis v Obuchovově notaci, později autorem přepsáno do notace běžné.]

David Rubinowicz zpívá k hadovi. Melodram pro recitátora (muže) a flétnu, klarinet a violoncello na slova Josefa Hanzlíka op. 18a (2003). [POZNÁMKA: melodram tvoří s předchozí skladbou *Hadí královna veršů* Diptych.]

Septet pro flétnu, klarinet, dvoje housle, violu, violoncello a bicí nástroje, dvouvěť. Op. 19 (1984).

Sonata pro violoncello solo op. 20 (1985). Jednotlivé části: 1. *Moderato. Rubato*, 2. *Largo. Più mosso*. [POZNÁMKA: původní verze v Obuchovově notaci je pravděpodobně jako součást pozůstalosti Bohumila Malotína v muzeu v České Lípě.]

Večery pod lampou. Cyklus klavírních skladeb op. 21 (1989). Jednotlivé části: 1. ... *ano i valčík*, 2. *Čas masopustu*. [POZNÁMKA: na autorově profilovém CD *Klavírní skladby* (Happy Music 2007, HMP 0822 P; Jarmila Mrazíková Češková). Původně bylo opusové číslo 21 rezervováno pro kantátu *Sen* na slova Josefa Hanzlíka, která zůstala pouze v úvodní skice.]

Tak trochu valčík. Taneční fantazie pro čtyři saxofony op. 21b (2007). [POZNÁMKA: ve skladbě pro saxofonové kvarteto Bohemia je zpracována řada motivů a částí obou původně klavírních skladeb.]

Fuga pro 2 klarinety a fagot op. 22 (1986). [POZNÁMKA: rukopis byl autorem 10. 4. 2005 zničen.]

Večerní hudba pro klarinet a lesní roh (nebo basetový roh) op. 23 (1986).

Letní koncert pro klarinet v B a orchestr op. 24 (1987). [POZNÁMKA: originál partitury i skica zničeny autorem 10. 4. 2005.]

Musica mattutina pro violoncello solo op. 25a (1987). [POZNÁMKA: opusové číslo 25 sdružuje dvě skladby psané pro Bohumila Malotína. Rukopis této skladby je pravděpodobně jako součást pozůstalosti Bohumila Malotína v muzeu v České Lípě.]

Cesty k ránu. Divertimento pro flétnu, violu a violoncello op. 25b (1987).

Čtyři písně pro alt nebo baryton, flétnu nebo hoboj a violoncello nebo fagot na texty R. A. Ammonse v překladu Jaroslava Kořána op. 26 (1987). [POZNÁMKA autora ke skladbě: „*Není to dobrá skladba.*“]

Zrcadlivost. Tři písně pro alt a flétnu na texty R. A. Ammonse v překladu Jaroslava Kořána op. 26b (1987). Jednotlivé části: 1. *Báseň*, 2. *Zrcadlivost*, 4. *Popěvek*.

Music for Georgina, divertimento pro basetový roh, violu a violoncello op. 27 (1988).

Sonate per quattro strumenti op. 28 (1989). [POZNÁMKA: Partitura a všechny verze zničeny 10. dubna 2005.]

V krajině zimního stmívání jsem potkal lovce na koních pro 1 nebo 2 trubky op. 29 (1989). [POZNÁMKA: na výzvu Lukáše Matouška v r. 1997 druhá (kratší) věta upravena autorem pro dvě tuby pod názvem *Krajina zimního stmívání*.]

Žalov pro dvě violy a bonga nebo violu, klarinet a bonga op. 30 (1988). [POZNÁMKA: věnováno „památce mého otce“; původní zápis v Obuchově notaci.]

Žalov pro dvě violy a bonga nebo violu, klarinet a bonga op. 30 (1988). [POZNÁMKA: věnováno „památce mého otce“; autorský přepis do běžné notace, neznámá datace přepisu.]

Hudba k slavnostem pozdního léta pro sólové housle op. 31 (1989). [POZNÁMKA: třívětá skladba, poslední důsledně dodekafonická dílo skladatele. Na autorově profilovém CD *Umlkání* (Happy Music Production 1997, HPM 0402; Zdeňka Pelikánová).]

Dlouhý stín bezčasí. Čtvrtý smyčcový kvartet op. 32 (1989). [POZNÁMKA: na CD *Umlkání* (Happy Music Production 1997, HMP 4020; Kocianovo kvarteto).]

Die Reise. Drei Lieder für Mezzosopran und ein Bläserensemble nach Worten von Günter Eich. Op. 33 (1990). [POZNÁMKA: vydáno v Edition Compusic, Amsterdam (nedatováno).]

Hudba k podzimním slavnostem u jezera pro 2 violoncella op. 34 (1990). [POZNÁMKA: autorská verze i pro 2 kontrabasy.]

Hudba k podzimním slavnostem u jezera pro 2 kontrabasy op. 34 (1990). [POZNÁMKA: neznámá datace autorská verze pro toto obsazení.]

Jednorozec zmizel. Dvě skladby pro vyšší hlas, flétnu a klarinet na slova Josefa Kostohryze op. 35 (1990). [POZNÁMKA: „Věnováno Milanu Kostohryzovi a celému rodu Kostohryzů v upřímném, téměř půlstoletém přátelství.“ V listopadu 1997 upraveno pro vyšší hlas, housle a violu.]

Prsten pro tři lidové zpěváky (dva ženské, jeden mužský hlas) a lidový soubor op. 36 (1991). [POZNÁMKA: na výzvu lidového souboru BROLN. Natočeno Československým rozhlasem Brno.]

Letní večer v Říčkách pro dva klarinety op. 37 (1991). [POZNÁMKA: „Milanu Kostohryzovi k 80. narozeninám.“ Na CD *Czech Contemporary Clarinet Music* (Panton 1995, 81 1397-2 131; Ludmila Peterková, Kamil Doležal). Vyšlo tiskem v sešitu POKORNÝ, Petr. *Klarinetové skladby*. Praha: Český hudební fond, 1993.]

Capriccio oder die Freuden und Leiden des Wolfgang Amadeus Mozart pro vysoký soprán a komorní orchestr na citáty z Mozartových dopisů (německé a italský) a báseň Petra Kabeše op. 38 (1991). [POZNÁMKA: třívětá skladba. Nahráno pro Československý rozhlas Ostrava (Marie Hřebíčková, Janáčkova filharmonie Ostrava, dir. Petr Vronský).]

Cesta 2 pro soprán, klarinet, violoncello a bicí nástroje op. 38b (1991). [POZNÁMKA: úprava závěrečná část *Capriccia* s Kabešovým textem.]

Marnotratný syn pro mužský hlas a varhany na text Josefa Kostohryze op. 39 (1991). [POZNÁMKA: v listopadu 1993 upraveno autorem pro baryton a smyčce (op. 39b), prováděno i v autorem schválené verzi baryton a smyčcové kvinteto.]

Krajinou prochází pištec pro sólový hlas a bicí nástroje na text Josefa Kostohryze op. 40 (1991). [POZNÁMKA: na CD *Na prahu světla* (Happy Music 1996, HMP 0012 P; Petr Matuszek, Amy Lynn Barber). Autorská revize partu bicích nástrojů 2006.]

Duo concertante pro cimbál a violoncello nebo kontrabas op. 41 (1992).

Rozmluvy uvnitř nehybnosti. Cyklus písní na slova Jaroslava Švadleny pro střední hlas a violoncello op. 42 (1992). Jednotlivé části: 1. *Rozmluva s jantarovou sochou*, 2. *Pouhé rozpažení po soše*, 3. *Rozmluva se sochou na prodej*, 4. *Rozmluva s žalnou sochou*. [POZNÁMKA: autorem přepracovaná verze z r. 2004 pro střední hlas a klavír nese název *Sochy* op. 42a.]

Satyrové a nymfy (Sen o Středomoří). Divertimento ve třech větách pro hoboje, klarinet a fagot op. 43 (1992).

Der Glanz am Wegrund. Cyklus zpěvů pro sólový hlas (baryton) a triangl op. 44 (1998). Jednotlivé části: 1. *Untergang* (text Georg Trakl), 2. *Die Kälte* (text Paula Ludwig), 3. *Königskerzen* (text Eva Loewenthal). [POZNÁMKA: na CD *Musica Iudaica* (Alea 1994, 584020-2 231; Petr Matuszek). V autorské úpravě pro soprán (psáno pro Stephanii Haas) použita conga.]

Malý zimohrádek pro mezzosoprán a klarinet na texty Ivana Wernische op. 45 (1993). Jednotlivé části: 1. *Magnólie*, 2. *Les*, 3. *Večer*, 4. *Mlha*. [POZNÁMKA: věnováno Zuzaně a Lukášovi Matouškovým. Po smrtelném onemocnění Zuzany Matouškové již autor neměl o další provedení zájem.]

Notturmo pro dva hoboje, 2 anglické rohy a 4 fagoty op. 46 (1993). [POZNÁMKA: Vyšlo tiskem v nakladatelství Edition Compusic, Amsterdam (nedatováno). Autorem přepracovaná verze z r. 2006 pro Harmonia Mozartiana Pragensis (2 hoboje, 2 klarinety, 2 lesní rohy, 2 fagoty) má název *Pražské nocturno* op. 46a.]

Dva zpěvy (Zwei Gesänge) na slova Rainera Marii Rilka pro baryton a orchestr op. 47 (1993). Jednotlivé části: 1. *Der Knabe*, 2. *Herbsttag*.

Fastnacht. Ein Walzerlied mit Worten von Rose Ausländer für Stephanie Haas und Susann Wenckus. Op. 48 (1993). [POZNÁMKA: V lednu a únoru roku 2002 vytvořil autor cyklus tří písní na texty Rosy Ausländer s názvem Karnevallieder (Karnevalové písně), kde *Fastnacht* tvoří první píseň, následují *Kommt der König des Karnevals* a *Nach dem Karneval*.]

Chryzantémy (Chrysanthemums) pro marimbu sólo op. 49 (1994). Jednotlivé části: 1. *Bílá chryzantéma*, 2. *Žlutá chryzantéma*. [POZNÁMKA: věnováno první interpretce Dr. Amy Lynn Barber, která vlastní originál rukopisu.]

Večerní zpěvy op. 50 (1994 – 1996). Verze pro soprán, violu, kontrabas, klavír a bicí nástroje, jednotlivé části: *Již se nachýlil den*, *Přikryj mne nocí* (1995). [POZNÁMKA: na CD *Česká písňová tvorba 20. století* (OLIVERIUS 1996, OL 0005-2 131; Kristýna Valoušková, Kamil Doležal, Jiří Richter, Jiří Hudec, Hanuš Bartoň, Miroslav Kejmar).] Verze pro sólový hlas pod názvem *Tři duchovní zpěvy*, jednotlivé části: *Hle, večer přichází*, *Přikryj mne nocí*, *Vysílám svou radost k nebi*. [POZNÁMKA: samostatná píseň *Přikryj mne nocí* (Modlitba z Ghany) ve

verzi pro sólový baryton (1994) nahrána na CD *Na prahu světla* (Happy Music 1996, HMP 0012 P; Petr Matuszek).]

Jozefova smrt. Kantáta pro soprán, baryton a smyčce na vlastní text op. 51 (1995). [POZNÁMKA: věnováno Dr. Dvorah and Dr. Moshe Yegar. Na CD *Starý zákon v hudbě* (OLIVERIUS 1995, OL 0003-2 131; Kristýna Valoušková, Petr Matuszek, Orchester Atlantis, dir. Vítězslav Podrazil).]

Full Moon pro baryton a bicí nástroje (dva hráče) na slova Robinsona Jefferse op. 52 (1996). [POZNÁMKA: na profilovém CD Petra Pokorného *Umlkání* (Happy Music 1997, HMP 4020; Středoevropský soubor bicích nástrojů DAMA DAMA, Petr Matuszek).]

Mondschein-Sextet pro flétnu, klarinet, housle, violu, violoncello a klavír op. 53 (1996). [POZNÁMKA: na profilovém CD Petra Pokorného *Umlkání* (Happy Music 1997, HMP 4020; Mondschein – později přejmenovaný na MonEns).]

Podzimní příběhy pro saxofonový kvartet op. 54 (1996). [POZNÁMKA: pouze partitura; na profilovém CD Petra Pokorného *Umlkání* (Happy Music 1997, HMP 4020; Saxofonové kvarteto Bohemia).]

Putování. Monodrama pro jednoho hrajícího, mluvícího a zpívajícího interpreta se střídajícími vstupy sólových houslí na text Jiřího Adámka, op. 55 (1997). [POZNÁMKA: na CD *Solo for voice* (INDIES 2000, MLM918-2; Petr Matuszek, Martin Kos).]

Tichá hudba pro vlahé letní noci pro jednoho hráče na bicí nástroje op. 56 (1997).

Tiché nokturno pro cimbál op. 56b (1999). [POZNÁMKA: úprava pro cimbál části předchozí skladby *Tichá hudba pro vlahé letní noci*.]

Barvy a vůně noci. Oktet pro flétnu, klarinet, housle, violu, violoncello, kontrabas, klavír a bicí nástroje op. 57 (1997). [POZNÁMKA: pouze partitura.]

Prosím, sejměte masky. Pocta surrealistům pro baryton a pět nástrojů na slova Zbyňka Havlíčka op. 58 (1997). [POZNÁMKA: autorská verze skladby pro baryton, klarinet, violoncello a klavír (op. 58b) i pro zpěv a klavír (op. 58c).]

Nostalgické trio pro akordeon, kontrabas nebo violoncello a bicí nástroje op. 59 (1997).

Hudba k slavnostem nadcházejícího podzimu pro komorní orchestr op. 60 (1997).

Šest podob večerního nebe pro klavír op. 61 (1998). [POZNÁMKA: na autorově profilovém CD *Klavírní skladby* (Happy Music 2007, HMP 0822 P; Jarmila Mrazíková Češková).]

Světla v hlubinách. Čtyři písně s doprovodem klavíru na texty Jiřího Mědíčka op. 62 (1998). [POZNÁMKA: v srpnu 2001 vznikla úprava cyklu pro vyšší hlas a smyčce.]

Hudba pro Kryštofa. Skladba pro violoncello sólo op. 63 (1998). [POZNÁMKA: autor ji kvůli pochybnostem o její kvalitě vyřadil ze souboru svých skladeb.]

Die Gaukler. Cyklus skladeb na texty Petera Huchela pro baryton, housle, kytaru a kontrabas op. 64 (1998). [POZNÁMKA: v lednu 1999 skladba autorem přepracována a nový cyklus byl nazván

Znamení noci, netopýři a mlha (*Zeichen der Nacht, Fledermäuse und Nebel*) pro baryton, violu, violoncello, kontrabas a cembalo op. 64b (1999). [POZNÁMKA: přepracovaná verze *Die Gaukler* op. 64] Jednotlivé části: 1. *Introduzione*, 2. *Unter der blanken Hacke des Monds*, 3. *Abschied von den Hirten*, 4. *Intermezzo*, 5. *Die Gaukler sind fort*, 6. *Epilogo*. Třetí část cyklu *Abschied von den Hirten* byla v lednu 2004 skladatelem upravena pro tenor, klarinet a klavír.

Plynutí (Osamělý pištec) pro sólový klarinet op. 65 (1998). [POZNÁMKA: skladba autorem v r. 1999 přepracována pro basklarinet, v této verzi nahrána na CD *Vít Spilka – clarinet, bass clarinet* (vlastní náklad, produkce Karel Plocek, 2007). V r. 2001 je skladatelem přepracována i pro anglický roh (op. 65a²⁰). R. 2000 autor pod tento opus dopsal další skladbu, *Osamělý pištec 2* – původně pro anglický roh, po půl roce ji přepracoval i pro klarinet.]

Libera me pro dva mužské hlasy (baryton a bas) s latinským a českým textem op. 66 (1998).

Libera me pro dva mužské hlasy (baryton a bas) a violoncello s latinským a českým textem op. 66a [POZNÁMKA: přepracovaná verze *Libera me* op. 66. Prozatím neznámá datace úpravy.]

Ferenc Liszt sedí na terase a pozoruje oblohu pro klavír op. 67 (1999). [POZNÁMKA: k této skladbě dopisuje postupně autor další dvě klavírní skladby a spojuje je v cyklus *Tři kusy pro klavír*. Jednotlivé části: *Stevenovi* (2000; věnováno Stevenovi Wrayovi), *Francescovi* (2001; věnováno Francescovi Lotorovi) a *Ferenc Liszt sedí na terase a pozoruje oblohu*. Nahráno na autorově profilovém CD *Klavírní skladby* (Happy Music 2007, HMP 0822 P; Jarmila Mrazíková Češková).]

Hudba k slavnostem jarních návratů pro sólovou violu op. 68 (1999). [POZNÁMKA: nahráno Janem Pěruškou v Českém rozhlasu.]

Křehkost motýlích křídel pro flétnu, klarinet, violu, violoncello a klavír op. 69 (1999). [POZNÁMKA: na CD *Ars Incognita – Artificial Intelligence* (Wolf Records 2001, WORE 200117-2).]

Hommage à Brundibár pro flétnu, klarinet, trubku, 1. a 2. housle, violoncello, kontrabas, perkuse a klavír op. 70 (1999).

Birthday Sextet pro troje housle, violu, violoncello a kontrabas op. 71 (2000). [POZNÁMKA: psán Aloisu Piňosovi k 75. narozeninám.]

Touhy pozdních červánků. Čtyři skladby pro soprán a saxofon (sopránový se střídá s altovým) op. 72 (2000). Jednotlivé části 1. *Výmysl* na text Jaroslava Švadleny, 2. *Jen vůně* na text Ivana Wernische, 3. *Intermezzo*, 4. *Naposledy* na text Jiřího Adámka. [POZNÁMKA: věnováno prvním interpretkám Stepanii Haas a Nicole Lutz.]

²⁰ Opusové číslování tohoto titulu je nejasné až zmatečné, pro vyjasnění řazení jednotlivých verzí bude třeba kritické zdokumentování a porovnání i všech verzí autorských opisů skladby.

Ozvěny stesku. Čtyři miniatury pro sopránový saxofon a klavír op. 73 (1999). [POZNÁMKA: Věnováno Pavlu Fiedlerovi.]

Uprostřed noci zpěv. Nokturno pro violoncello op. 74 (2000). [POZNÁMKA: pod toto opusové číslo autor postupně dopisoval další skladby: druhé nokturno pro violoncello *Letní ty noci zářivá* op. 74a (2003) a třetí *Těžká vůně nočních fial* op. 74b (2004). Všechna tři nokturna jsou věnována Jiřímu Bártovi a jsou zastřešeni cyklem *Tři nokturna pro sólové violoncello*. R. 2004 autor napsal *Kroměřížské nokturno (Notturmo di Cromesir)* pro sólové housle op. 74c věnované první interpretce Zdeně Vaculovičové (opusové označení 74c dostalo, protože ve středním díle je použit materiál z druhého cellového nokturna.)

Lyrická symfonie pro soprán, tenor, violoncello a orchestr se slovy Pauly Ludwig a Ivana Golla op. 75 (2001). Jednotlivé části: 1. *Ich kann nur die Flöte spielen*, 2. *Wenn Sturm wie eine Meute*, 3. *In die Rosenfarben des Abends gehüllt*, 4. *Intermezzo*, 5. *Der dunkle Gott*, 6. *Durch dich ward ich Agave*, 7. *Epilogo – Sarclez toutes les fleurs (marcia funebre)*.

Jeskyně na text Roberta Desnose v překladu Miroslava Kapinuse pro hlas, klarinet, violu a klavír op. 76 (2001).

Concertino pro anglický roh a smyčcové nástroje op. 77 (2001).

Concertino pro anglický roh a smyčcové nástroje op. 77a (2001). [POZNÁMKA: autorem přepracovaná klarinetová verze *Concertina* pro anglický roh op. 77. Prozatím neznámá datace úpravy.]

Hudba k slavnostem zimního slunovratu. Dvě skladby pro klavír op. 78 (2001). [POZNÁMKA: věnováno paní Jiřině Rotterové, na autorově profilovém CD *Klavírní skladby* (Happy Music 2007, HMP 0822 P; Jarmila Mrazíková Češková).]

Tristia pro klavír op. 79 (2004). Jednotlivé části: 1. *Kamínek pro Malvinu*, 2. *Variace - Kytička pro Luisu*, 3. *Kaddiš pro Petra Ginze a Ilana Ramona*. [POZNÁMKA: na autorově profilovém CD *Klavírní skladby* (Happy Music 2007, HMP 0822 P; Jarmila Mrazíková Češková).]

Hudba k slavnostem zrození pro tenorový saxofon op. 80 (2003). [POZNÁMKA: věnováno Petře a Pavlovi Škrnovým k narození syna.]

Hudba k tichým slavnostem letních svítání. Kvartet pro housle, violu, violoncello a klavír op. 81 (2003). [POZNÁMKA autora ke skladbě: „*Měl bych to předělat!*“]

Der Lotosgott pro vyšší hlas, klarinet a klavír na báseň Ivana Golla op. 82 (2003).

Concertino piccolo per violino, pianoforte, archi e percussioni (jednoho hráče) op. 83 (2004). (POZNÁMKA: pouze partitura.)

Quattro stagioni (Čtvero ročních dob). Cyklus klavírních skladeb op. 84 (2005). Jednotlivé části: 1. *Beautiful Spring Days (Krásné jarní dny)*, 2. *Estate, estate mia, non declinare*, 3. *Ein Wintermärchen*, 4. *Sady voní tlením podzimu*. [POZNÁMKA: na autorově profilovém CD *Klavírní skladby* (Happy Music 2007, HMP 0822 P; Jarmila Mrazíková Češková).]

Žalm na slova 10. žalmu Karla Hlaváčka pro sólový soprán, čtyři mužské hlasy (mužský sbor) a harmonium (případně varhany) op. 85 (2004). [POZNÁMKA: Věnováno Gabriele a Adamovi Viktorovým.]

Madrigali dell'Estate (Madrigaly léta). Cyklu zpěvů pro vyšší hlas a komorní (symfonický) orchestr na texty italského secesního básníka Gabriele d'Annunzia op. 86 (2005). Jednotlivé části: 1. *Implorazione (Snažná prosba)*, 2. *L'Orma (Stopa)*, 3. *La Sabbia del Tempo e Coda (Písek času a Závěr)*.

Artemis na lovu pro barytonový saxofon op. 87 (2005). [POZNÁMKA: věnováno první interpretce Kateřině Stupkové.]

Poslední žalm Karla Hlaváčka pro baryton a klavír op. 88 (2005).

4. *nokturno pro violoncello sólo* op. 89 (2006). [POZNÁMKA: věnováno prvnímu interpretovi Jozefu Luptákovi.]

Sonáta pro cimbál op. 90 (2006). [POZNÁMKA: třívětá skladba, v soutěži skladeb pro cimbál ve Valašském Meziříčí r. 2006 získala dělenou třetí cenou.]

Galantní písně. Duety pro mezzosoprán a baryton na texty Václava Lucemburského v překladu Gustava Francla op. 91 (2007). [POZNÁMKA: věnováno prvním interpretům, manželům Markétě Dvořákové a Petrovi Matuszkovi.]

Písně beze slov. Dvě skladby pro cimbál op. 92 (2007).

Serenate Tre pezzi per sassofono contralto op. 93 (2007). Jednotlivé části: *Serenata del sole al tramonto*, *Serenata della luna crescente* a *Serenata della notte scura*. [POZNÁMKA: věnováno janovskému saxofonistovi Michelu Selvovi a jeho příteli a spolupracovníkovi Massimilianovi Messierimu.]

Skladby bez opusového čísla

Bagately pro pianino na 2 ruce (1944).

Tři písně na slova J. V. Sládka op. 1. Jednotlivé části: 1. *Co na nebi je hvězdiček*, 2. *Ponocný*, 3. *Soumrak*. [POZNÁMKA: neznámá datace vzniku, shodnost opusového čísla s cyklem *Nářky* op. 1.]

Metamorfózy pro sólovou violu (1958).

Preludium a fuga „Vítězná“ pro klavír, instrumentální verze (1958).

Smrt zbojníka. Samostatná píseň z cyklu *Nářky*. [POZNÁMKA: neznámá datace, ověřit shodnost s cyklem *Nářky* op. 1.]

Dobytí mrazivého prostoru. Preludium a fuga pro flétnu, klarinet a fagot. [POZNÁMKA: neznámá datace, je třeba ověřit možnou souvislost s autorem zničenou skladbou *Fuga* pro 2 klarinety a fagot op. 22 (1986).]

Vojtěch Jírovec / Petr Pokorný: *Natalia* aneb *Švýcarská mlékařka* (1993). Instrumentace a dokomponování baletu Vojtěcha Jírovce. [POZNÁMKA: zakázka pro balet brněnského Národního divadla, prem. 21. 5. 1993 v Brně. Použito i jako jedné ze tří částí baletu CASANOVA v Městském divadle opery a baletu v Ústí nad Labem, prem. 17. 4. 2006, choreog. Gustav Skála.]

Nun wende dich für eine Singstimme und drei Congatrommeln (oder Bongs). Worte von Eva Loewenthal aus „Rauchblumen bahen nicht“. Für Stephanie und Christoph Haas als Weihnachtsgruß 1995.

Dževad Karahasana: hudba k dvěma scénám inscenace *Das Konzert der Vögel* (1996). Na zakázku rakouského divadelníka Herberta Gantschachera zkomponoval pro mystickou komedii Dževada Karahasana *Musik zu den Szenen 7. und 8.*

Canto d'estate pro sólovou violu. Petru Matuszkovi, 1999.

Weinen und Lachen, klagen und tanzen, ein jegliches hat seine Zeit pro flétnu, klarinet, violu, akordeon a bicí nástroje (2000). [POZNÁMKA: další zakázka pro Herberta Gantschachera, šlo o hru Urobos, která měla premiéru v Singapuru.]

Diskografie

1. Profilová CD:

Umlkání – komorní skladby; DAMA DAMA, Kocianovo kvarteto, Modschein, Saxofonové kvarteto Bohemia ad. (Happy Music 1997, HMP 4020)

Klaviřní skladby – Jarmila Mrazíková Češková (Happy Music 2007, HMP 0822 P)

2. Ostatní CD (výběr):

Musica Iudaica (Alea 1994, 584020-2 231) [*Der Glanz am Wegrund* – Petr Matuszek]

Czech Comporatory Clarinet Music (Panton 1995, 81 1397-2 131) [*Letní večer v Říčkách* – Kamil Doležal, Ludmila Peterková]

Starý zákon v hudbě (OLIVERIUS 1995, OL 0003-2 131) [*Jozefova smrt* – K. Valoušková, P. Matuszek, Orchester Atlantis, dir. V. Podrazil]

Na prahu světla (Happy Music 1996, HMP 0012 P) [*Přikryj mne nocí* – Modlitba z Ghany; *Krajinou prochází pištec* – Petr Matuszek, Amy Lynn Barber]

Česká písňová tvorba 20. století (OLIVERIUS 1996, OL 0005-2 131) [*Večerní zpěvy* – Kristýna Valoušková, Kamil Doležal, Jiří Richter, Jiří Hudec, Hanuš Bartoň, Miroslav Kejmar]

Resonances Classical, Romantic and Modern in Central Europe (Way Productions UK 2008, VRO CD 001) [Umlkání – Steven Wray piano]

Česká soudobá hudba – Ateliér I. (Český rozhlas 1999, CR0115-2 131) [*Srpnový žalm* – Petr Matuszek a Novákovo trio]

Solo for voice (INDIES 2000, MLM918-2) [*Putování* – Petr Matuszek, Martin Kos]

Praha '68 (Symposion 2000, 1SCL0403) [*Umlkání* – Francesco Lotoro]

Ars Incognita – Artificial Intelligence (Wolf Records 2001, WORE 200117-2) [*Křehkost motýlích křídel* – fl, cl, vla, vcl, kl; 1999]

Vít Spilka – clarinet, bass clarinet (vlastní náklad, produkce Karel Plocek, 2007) [*Osamělý pištec* pro basklarinet]

Bibliografie

HIS (neautorizováno). 1991. *Petr Pokorný*. Praha: Hudební informační středisko Českého hudebního fondu (propagační leták).

HIS (neautorizováno). 2012–2014. Pokorný, Petr [databáze partitur Petra Pokorného]. In: *Musicbase.cz* [online]. Praha: Hudební informační středisko, © 2012–2014 [cit. 2014–04–05]. Dostupné z: <http://www.musica.cz/skladatele/pokorny-petr.html>

MATUSZEK, Petr. 2013. *Narativní vzorce v rámci hudebního výraziva Petra Pokorného*. Magisterská práce. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav hudební vědy. Dostupné také z: http://is.muni.cz/th/333782/ff_m/

MATUSZEK, Petr. 2009. Duchovní směřování ve skladbách Petra Pokorného z posledních let. In: *Festival Forfest Czech republic: Kolokvium* [online]. [cit. 2013–04–05]. Dostupné z: <http://www.forfest.cz/?id=32&action=text&presenter=Colloqy>

MATUSZEK, Petr. 2008. Petr Pokorný: Lyrická symfonie. In: Praha: *Hudební věda*, 2008, roč. 45, č. 10, s. 48–49.

ŠŤASNTÝ, Jaroslav. 2000. *Solo for voice*. Booklet k CD Petra Matuszka. Brno: Indies Records, 2000, MLM918-2.